

[Finansministeren.]

giver imidlertid ikke noget dækkende billede af tendensen i udgiftsforløbet. Både tallene for 1975-76 og 1976-77 er præget af konjunkturbestemte bevægelser, som jeg før var inde på, samt af de ekstraordinære udgifter til beskæftigelsesfremmende foranstaltninger og de statsfinansielle virkninger af aftalen med kommunerne. Hertil kommer, at tallene ikke er opgjort i samme pris- og løn-niveau.

I udgifterne for indeværende finansår indgår arbejdsløshedsdagpengene med 4,3 mia kr., de beskæftigelsesfremmende foranstaltninger med 1,3 mia kr. og likviditetslet-telsen til kommunerne med 1,7 mia kr. Reducerer vi udgiftsbudgettet med disse særlige poster, når vi til et udgiftstal på 65,2 mia kr.

I tallet for 1976-77 indgår arbejdsløshedsdagpengene med 4,3 mia kr. og de beskæftigelsesfremmende foranstaltninger med 0,9 mia kr. Reduceres udgiftstallene for 1976-77 på samme måde med disse beløb, når vi et nettoudgiftstal uden de særlige poster på 71,8 mia kr. til sammenligning med beløbet for 1975-76 på 65,2 mia kr.

Udgiftsniveauet på det, vi kan kalde det konjunkturrensede budget, stiger således med 6,6 mia kr.

Af denne stigning vedrører imidlertid 2,7 mia kr. poster, der berøres af byrdeomlægningen og bistandslovens ikrafttræden. En meget væsentlig del af denne stigning udgøres af pris- og lønstigning, idet de generelle tilskud til kommunerne på finanslovsforslaget budgetteres i løbende priser. De meget komplicerede omlægninger i forbindelse med bistandslovens ikrafttræden gør det dog svært nøjagtigt at beregne, hvor stor en del af stigningen der kan henføres til pris- og lønreguleringer.

Tilbage bliver herefter en stigning imellem de to finansår på 4 mia kr. svarende til en stigning på ca. 8 pct. Da forskellen i pris- og lønniveau mellem udgifterne i 1975-76 og 1976-77 udgør ca. 7 pct., er der således tale om en meget beskedn udgiftsstigning i 1976-77 for de varige udgifter, når vi som her ser bort fra de poster, der berøres af byrdeomlægningen m. v.

Det samme billede af udgiftsforløbet tegner sig i budgetoverslagene for de tre følgende finansår. Med de aftalte besparelser

kan udgiftsstigningen beregnes til mindre end 1 pct. om året i faste priser i perioden 1976-77 til 1979-80.

Når statens udgifter på denne måde kan forventes at stagnere i de kommende år, er det naturligvis ikke uden sammenhæng med, at vi til kommunerne har overført en række områder, der gennem årene har været præget af et stærkt udgiftspres. Kommunernes udgifter udgør en stadig større del af det samlede, offentlige budget, og regeringen lægger derfor vægt på, at budgetsamarbejdet med kommunerne fortsat udbygges, således at størrelsen og prioriteringen af de samlede, offentlige udgifter kan blive genstand for løbende drøftelser mellem staten og kommunerne.

På grundlag af de nu foreliggende tal for kommunernes budgetter for det kommende finansår ser det ud til, at den reelle vækst i kommunernes udgifter fortsat dæmpes betydeligt.

Jeg skal herefter trække nogle hovedposter frem fra det nu foreliggende finanslovsforslag.

På udgiftssiden vedrører et beløb på ca. 32,1 mia kr. de såkaldt rammebelagte udgifter, dvs. de udgifter, hvor vi ikke ved budgetteringen på forhånd er bundet til udgifter af en bestemt størrelse, og hvor regeringen derfor styrer budgetlægningen gennem fastsættelsen af budgetteringsrammer. De rammebelagte udgifter er, som jeg allerede har nævnt, reduceret med 190 mill. kr. som led i besparelserne for 1976-77 i forhold til tallene i de sidste års budgetoverslag, der allerede da havde været genstand for væsentlige reduktioner.

De rammebelagte udgifter omfatter næsten alle de beløb, der medgår til aflønning af statens personale, og det samlede beløb er udtryk for et stort set uændret niveau i statens personaleforbrug.

Det faktiske antal ansatte pr. 1. april 1975 var ca. 181.000 fuldtidsbeskæftigede, når der ses bort fra personalet i de institutioner, der pr. 1. april 1976 overføres til kommunerne. På grundlag af finanslovsforslaget kan den forventede gennemsnitlige beskæftigelse i finansåret 1976-77 opgøres til ca. 186.000, svarende til en årlig stigning på 1,6 pct. Halvdelen af denne stigning kan henføres til den nye konstabelordning inden for forsvaret, og denne stigning modsvares